

med Ordningen, idet man har ræsonneret som saa, at Fuldmægtigenes Sager blev hurtigere fremmet hos Dommerne end Sagførernes.

Det foreliggende Lovforslag er Resultatet af de Forhandlinger, der har fundet Sted i det høje Folketing. De samme Faktorer, som tidligere har været taget med paa Raad, er ogsaa blevet det denne Gang; det gælder Underrettsdommerne, Fuldmægtigene og Sagførerraadet. Der kan naturligvis diskuteres om, hvor lidt eller hvor megen Vægt man vil tillægge disse Organisationers Udtalelser, men jeg tror, det har sin store Interesse at se, hvorledes de i Sagen interesserede Parter stiller sig til Spørgsmaalet, og i hvert Fald rejses der ikke Hindringer fra den Kant.

Den af den højtærede Minister oprindelig foreslaaede § 5 er jo gaaet ud foreløbig. Jeg vil imidlertid understrege, at det ikke vilde være af Vejen, om man ude i Provinserne og Landkommunerne fik gennemført noget i Retning af at yde den ubemidlede Del af Befolkningen juridisk Bistand, hvor saadan var nødvendig, og helst uden stor Udgift. Kunde der der gennemføres noget i Lighed med Studentersamfundets Rets Hjælp her i København, vilde meget være vundet. Naar man hører, at Studentersamfundets Rets Hjælp har virket i ca. 800 000 Tilfælde, maa man indrømme, at denne Institution i høj Grad har været til Nytte. Om der kunde indføres noget lignende udenfor København, tør jeg naturligvis ikke udtale mig om. Ifølge det foreliggende Lovforslag bliver der en 7-aarig Periode, altsaa indtil 1932, i hvilken dette vigtige Spørgsmaal kan tages op til nærmere Overvejelse og Drøftelse, og jeg henstiller til den højtærede Justitsminister at tage velvilligt derpaa.

Den ærede Ordfører for Venstre omtalte Sagens økonomiske Side. Det kan jo ikke nu anskueliggøres, hvor meget denne Omvæltning ad Aare vil komme til at koste.

Jeg anmoder det høje Ting om at give Lovforslaget en hurtig og velvillig Behandling. Ihvorvel jeg sporede nogen Velvillie hos den ærede Ordfører for Venstre overfor Sagen, sporede jeg tillige, at han vilde bestræbe sig for at faa noget af det gennemført, som indeholdes i § 5, hvilket man ogsaa i det andet høje Ting har arbejdet paa. Hertil skal jeg sige, at hvis vi skal ind paa det Spørgsmaal, vil vi vist ikke kunne gøre os Haab om at faa gennemført Lovforslaget nu. Efter den indgaaende Drøftelse af denne Sag, der har fundet Sted gennem Aarene, nærer jeg den Tro, at der i det høje Landsting maa være til-

strækkelig Velvillie overfor Lovforslaget, og jeg skal paa mit Partis Vegne tilsige Lovforslaget Støtte. Jeg haaber, at Landstinget vil modtage det med Forstaaelse og gennemføre det saa hurtigt som muligt, helst i denne Samling.

Godskesen: Den Sag, vi i Dag behandler, har jo allerede tidligere foreligget for det høje Ting. Jeg havde den Gang Lejlighed til at udtale mig om Sagens principielle Side, og jeg kan i Dag henvise til mine Udtalelser den Gang. Jeg har ikke forandret Standpunkt, jeg mener fremdeles, det er rigtigt, at man kommer bort fra Dommerfuldmægtigenes Privatpraksis, og jeg stiller mig altsaa paa det samme Grundlag, som den højtærede Minister har stillet sig paa ved at fremsætte Lovforslaget. Naar man gennemlæser Teksten til det Forslag, der i Dag foreligger, vil man jo nok finde, at den Udformning, Forslaget har faaet, er lidt underlig, for saa vidt som der i høj Grad henvises til Love, der først skal komme i Fremtiden. I § 1 henvises der til Normeringsloven og en særlig Lov, og i § 2 henvises der yderligere til Kontorholdsloven. Det kan ikke nægtes, at Lovforslaget ved disse Henvisninger synker ned til at blive et Program for fremtidig Lovgivning; hvis den fremtidige Lovgivning ikke kommer, saa vil denne Lov falde sammen af sig selv. Imidlertid tror jeg dog, det er en mere teoretisk Betragtning; jeg tvivler ikke paa, at Sagen vil komme i Orden ved de senere Love, og jeg skal derfor ikke opholde mig videre ved dette Punkt; de Betæneligheder af mere teoretisk Art, jeg her nævnte, skal ikke afholde mig fra at stemme for Lovforslaget og heller ikke fra at anbefale det. Det, som Opmærksomheden derimod maa rettes paa i Dag, er, som den højtærede Minister allerede fremhævede, dette, at man i det høje Folketing har strøget to Paragraffer i det Lovforslag, som den højtærede Minister fremsatte, nemlig dette Lovforslags §§ 4 og 5.

§ 5 taler om at aabne Adgang til at faa visse juridiske Forretninger udført paa Dommerkontorerne, altsaa ikke længere som Fuldmægtigenes private og privat betalte Forretninger, men ad embedsmæssig Vej. Jeg maa sige, at jeg er særdeles vel tilfreds med, at denne Bestemmelse er blevet strøget, thi jeg deler de Betæneligheder mod en saadan Bestemmelse, der er fremhævet saavel af Dommerforeningen som af Sagførerraadet. Jeg vilde tro, man i nogen Grad kom fra Scylla i Charybdis ved at afskaffe Fuldmægtigenes Privatpraksis, men